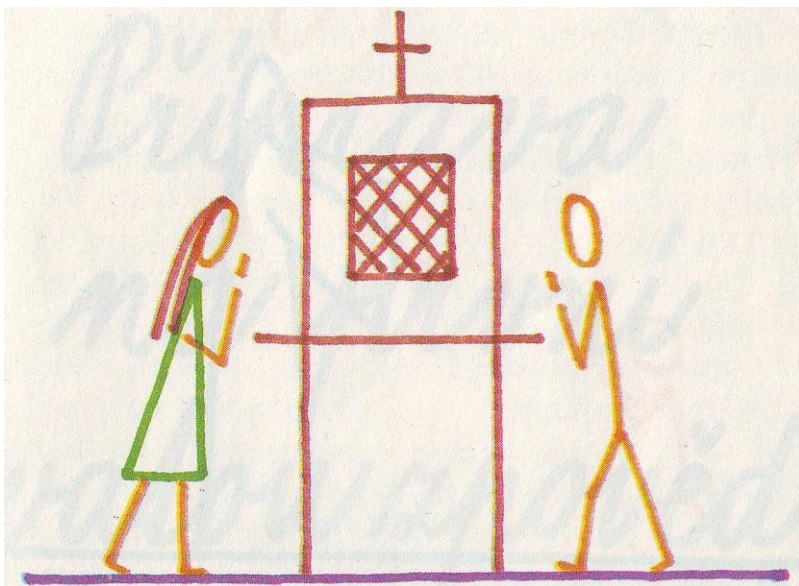

Vám, děti !

Jdu poprvé
ke svaté zpovědi

Vstanu a půjdu k svému otci

„Otče, zhřešil jsem proti tobě.“

**Příprava
na první
svatou zpověď**

BŮH OZNÁMIL DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

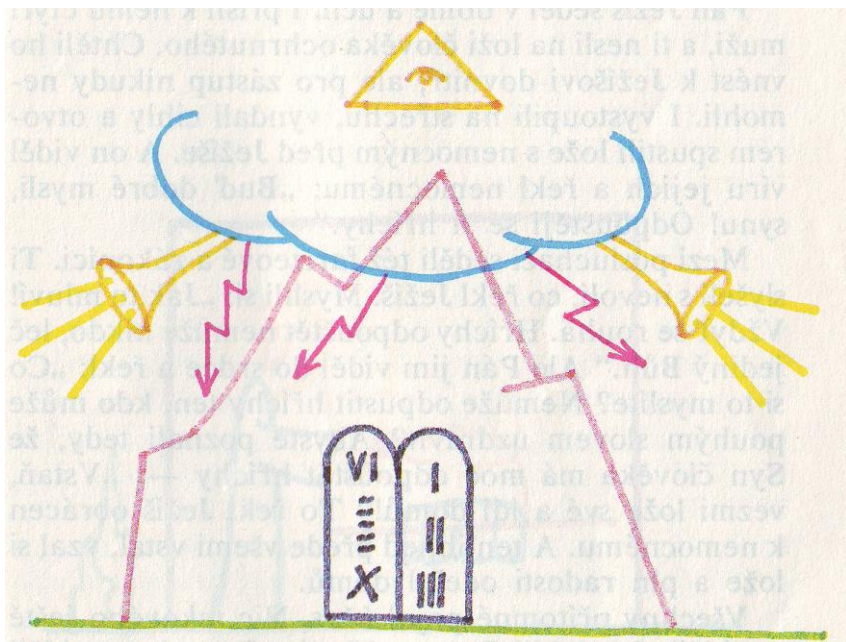
Cestou do země zaslíbené přišli Izraelité k hoře Sinaj. Mojžíš vystoupil na horu. Tam mu řekl Pán Bůh: „Pověz lidu, ať se posvětí dnes a zítra. Třetího dne že sestoupí Pán Bůh před veškerým lidem na horu.“ Mojžíš vyřídil, co mu Pán Bůh uložil. A všichni se umyli, nachystali si roucho sváteční a modlili se po dva dny.

Třetího dne časně zrána začalo se blýskat a hřmět. Mračno velmi husté zakrývalo horu. Z hory vystupoval oheň a dým. A bylo slyšet zvuky jako hlaholení trub. To se rozléhalo víc a více. Lid se třásl hrůzou. Pán Bůh pak mluvil:

„V jednoho Boha věřití budeš. — Nevezmeš jména Božího nadarmo. — Pomni, abys den sváteční světil. — Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi. — Nezabiješ. — Nesesmilníš. — Nepokradeš. — Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému. — Nepožádáš manželky bližního svého. — Aniž požádáš statku jeho!“

Všichni pod horou slyšeli hlas Boží a ustupovali hrůzou. Řekli: „Učiníme všechno, co mluvil Pán Bůh.“ Potom vystoupil Mojžíš opět na horu. Zůstal tam čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Chleba nejedl a vody nepil. Na hoře vytesal dvě kamenné desky, a Pán Bůh vepsal na ně Desatero přikázání.

Desatero Božích přikázání

Na hoře Sinaj dal Pán Bůh Mojžíšovi přikázání a nařídil, aby je lidé zachovávali.

Kdo je nezachovává, dopouští se hříchu.

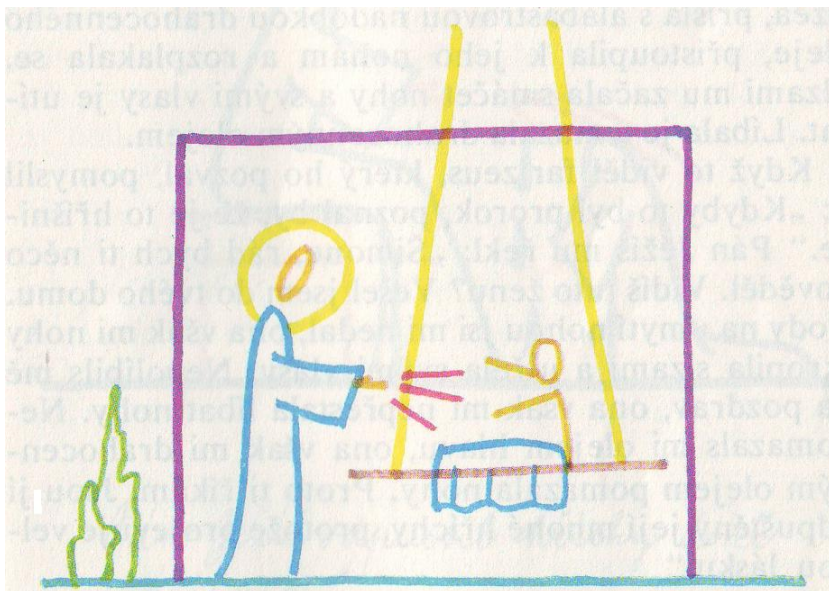
PÁN JEŽÍŠ UZDRAVIL OCHRNUTEHO

Pán Ježíš seděl v domě a učil. I přišli k němu čtyři muži, a ti nesli na loži člověka ochrnutého. Chtěli ho vnést k Ježíšovi dovnitř, ale pro zástup nikudy nemohli. I vystoupili na střechu, vyndali cihly a otvorem spustili lože s nemocným před Ježíše. A on viděl víru jejich a řekl nemocnému: „Buď dobré mysli, synu! Odpouštějí se ti hříchy.“

Mezi posluchači seděli též farizeové a zákoníci. Ti slyšeli s nevolí, co řekl Ježíš. Mysleli si: „Jak to mluví! Vždyť se rouhá. Hříchy odpouštět nemůže nikdo, než jediný Bůh.“ Ale Pán Ježíš jim viděl do srdce a řekl: „Co si to myslíte? Nemůže odpustit hříchy ten, kdo může pouhým slovem uzdravit? Abyste poznali tedy, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy: „Vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ To řekl Ježíš obrácen k nemocnému. A ten ihned přede všemi vstal, vzal si lože a pln radosti odešel domů.

Všechny přítomné pojal úžas. Nic takového ještě neviděli. I velebili Boha a říkali: „Dnes jsme viděli věci zázračné.“

Kafarnaum, uzdravení ochrnutého muže

Jen Bůh může odpustit lidem jejich hříchy. Pán Ježíš je Bůh Syn a mohl tedy odpouštět hříchy. Ochrnutému řekl: „Bud’ dobré mysli, synu! Odpouštěj se ti hříchy.“

PÁN JEŽÍŠ A HŘÍŠNICE

Jeden farizeus pozval Pána Ježíše k sobě k jídlu. Vešel tedy do jeho domu a zaujal místo u stolu.

V tom městě žila jedna žena: byla to hříšnice. Když se dozvěděla, že Pán Ježíš je u stolu v domě farizea, přišla s alabastrovou nádobkou drahocenného oleje, přistoupila k jeho nohám a rozplakala se. Slzami mu začala smáčet nohy a svými vlasy je utírat. Líbala je a mazala drahocenným olejem.

Když to viděl farizeus, který ho pozval, pomyslíl si: „Kdyby to byl prorok, poznal by, že je to hříšnice.“ Pán Ježíš mu řekl: „Šimone, rád bych ti něco pověděl. Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do tvého domu. Vody na umytí nohou jsi mi nedal, ona však mi nohy skropila slzami a utřela svými vlasy. Nepolíbils mě na pozdrav, ona však mi nepřestala líbat nohy. Nepomazals mi olejem hlavu, ona však mi drahocenným olejem pomazala nohy. Proto ti říkám: Jsou jí odpuštěny její mnohé hříchy, protože projevuje velkou láskou.“

Potom se Ježíš obrátil k ženě a řekl jí: „Odpouštějí se ti hříchy – jdi v pokoji!“ Hosté se divili a řekli sami u sebe: „Kdo je tento, že i hříchy odpouští?“

Máří Magdaléna

Pán Ježíš odpustil hříchy ženě „hříšnici“.

Také mně odpustí hříchy, až půjdu ke svaté zpovědi.

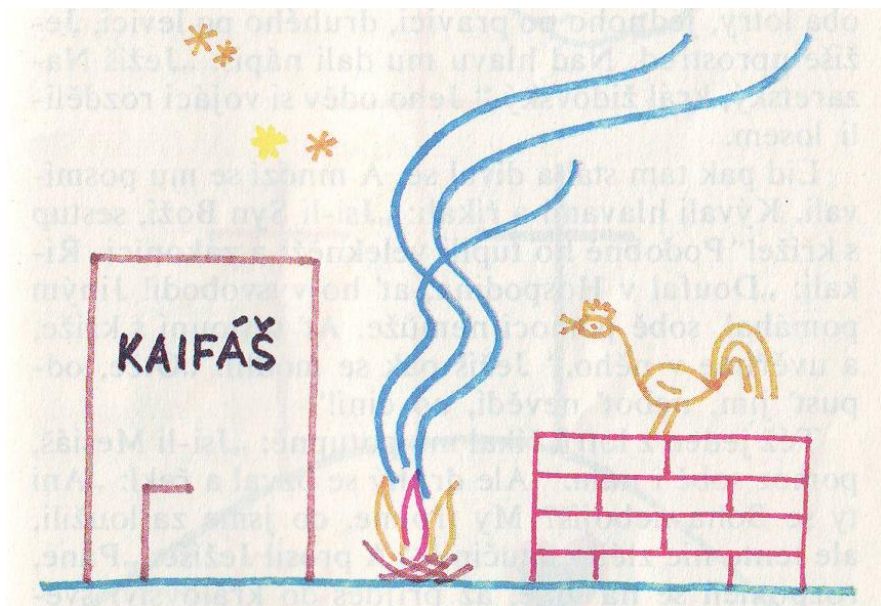
PÁN JEŽÍŠ OD PETRA ZAPŘEN

Z hory Olivetské zavedli Pána Ježíše do domu nejvyššího kněze Kaifáše. Tam byla pohromadě velerada. Před ní svědčili mnozí křivě proti Ježíšovi. On však mlčel. I povstal nejvyšší kněz a řekl mu: „Pověz nám před Pánem Bohem: Jsi ty Mesiáš, Syn Boží?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem.“ I řekl nejvyšší kněz: „Rouhal se Bohu. Právě jste to sami slyšeli. Co soudíte?“ A oni zvolali jednohlasně: „Hoden je smrti!“

Zatím seděli venku na dvoře vojáci a sluhové kolem ohně. Ohřívali se, neboť bylo chladno. Také Petr seděl mezi nimi. I poznali ho a říkali: „Tys také byl s Ježíšem Nazaretským!“ Petr však zapřel a řekl: „Neznám ho.“ A po druhé řekl: „Neznám člověka toho.“ Po třetí pak bral i Boha za svědka, že nezná toho člověka.

Vtom vedli Ježíše dvorem do vězení. I obrátil se Pán a pohleděl na Petra. A Petr se rozpomenul, vyšel ven a hořce se rozplakal.

U velekněze Kaifáše

Apoštol Petr zhřešil, když třikrát zapřel Pána Ježíše. Potom mu bylo líto, že Pánu Ježíši způsobil bolest.

Hořce nad tím plakal a Pán Ježíš mu odpustil.

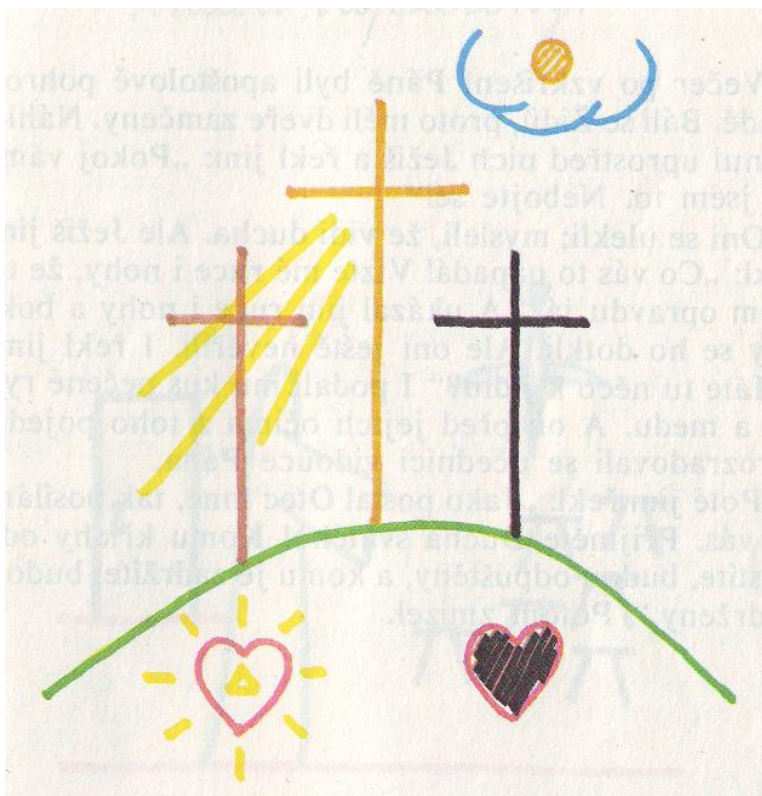
NA KALVÁRII

Na Kalvárii podali Pánu Ježíši víno s myrhou. On okusil, ale pít nechtěl. Potom jej ukřižovali a s ním oba lotry, jednoho po pravici, druhého po levici, Ježíše pak uprostřed. Nad hlavu mu dali nápis: „Ježíš Nazaretský, král židovský.“ Jeho oděv si vojáci rozdělili losem.

Lid pak tam stál a díval se. A mnozí se mu posmívali. Kývali hlavami a říkali: „Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“ Podobně ho tupili velekněží a zákoníci. Říkali: „Doufal v Hospodina, ať ho vysvobodí! Jiným pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. Ať sestoupí z kříže, a uvěříme v něho.“ Ježíš pak se modlil: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!“

Též jeden z lotrů říkal mu potupně: „Jsi-li Mesiáš, pomoz sobě i nám.“ Ale druhý se ozval a řekl: „Ani ty se Boha nebojíš? My trpíme, co jsme zasloužili, ale tento nic zlého neučinil.“ A prosil Ježíše: „Pane, rozpomeň se na mne, až přijdeš do svého království.“ A Ježíš mu řekl: „Amen pravím tobě: ještě dnes budeš se mnou v ráji!“

Pán Ježíš odpustil lotrovi po pravici

Lotr prosil Pána Ježíše: „Pane, rozpo-
meň se na mě, až přijdeš do svého krá-
lovství.“ A Ježíš mu řekl: „Ještě dnes
budeš se mnou v ráji.“

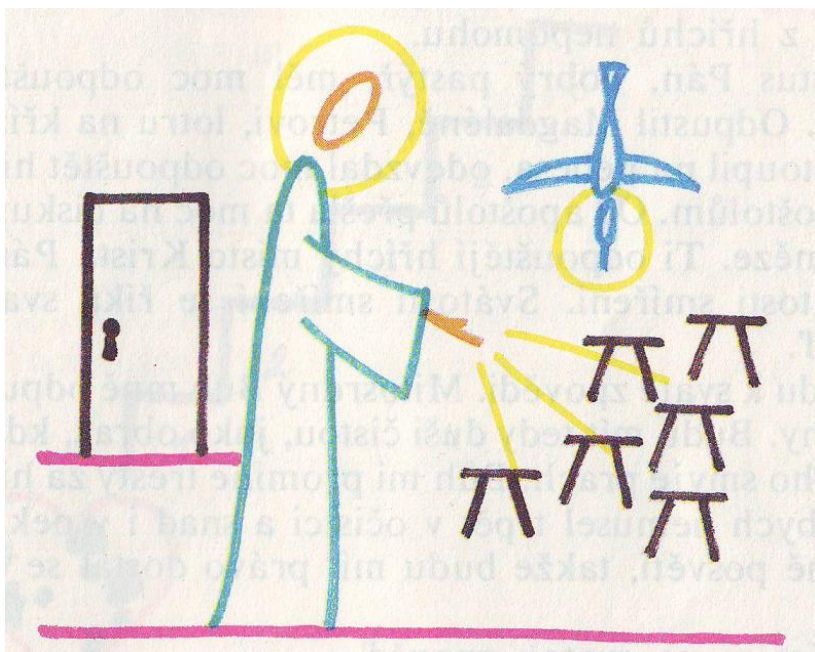
APOŠTOLÉ DOSTALI MOC ODPOUŠTĚT HŘÍCHY

Večer po Vzkříšení Páně byli apoštolé pohromadě. Báli se Židů, proto měli dveře zamčené. Náhle stanul uprostřed nich Pán Ježíš a řekl jim: „Pokoj vám! Já jsem to. Nebojte se!“

Oni se ulekli; mysleli si, že vidí ducha. Ale Ježíš jim řekl: „Co vás to napadá! Vizte mé ruce i nohy, že to jsem opravdu já.“ A ukázal jim ruce i nohy a bok, aby se ho dotkli. Ale oni ještě nevěřili. I řekl jim: „Máte tu něco k jídlu?“ I podali mu kus pečené ryby a medu. A on před jejich očima z toho pojedl. I rozradovali se učedníci vidouce Pána.

Poté jim řekl: „Jako poslal Otec mne, tak posílám já vás. Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny, a komu hříchy zadržíte, tomu budou zadrženy.“ Potom jim zmizel.

„Komu hříchy odpustíte, tomu budou
odpuštěny“

Apoštolé dostali od Pána Ježíše moc
odpouštět hříchy. Tato moc přešla od
apoštolů na biskupy a kněze. Oni nám
odpouštějí hříchy, když jdeme ke sva-
té zpovědi.

O SVATÉ ZPOVĚDI

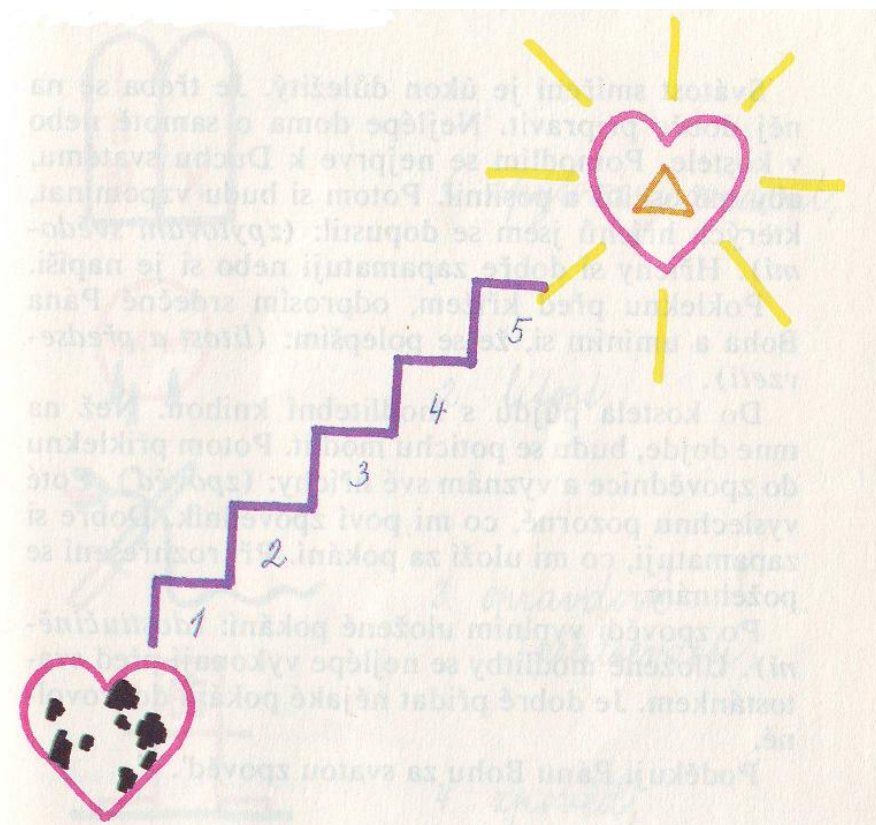
Na svatém křtu jsem dostal od Ducha svatého roucho svatební – milost posvěcující. Byl jsem svatý. Kdybych tak byl umřel, mohl jsem být rovnou v nebi. Nyní už nejsem tak svatý, neboť mám hříchy na sobě. Zasluhuji za ně Boží trest. Kam bych se dostal, kdybych umřel dnes? Jak rád bych se svých hříchů zbavil! Ale sám si z hříchů nepomůžu...

Kristus Pán, Dobrý Pastýř, měl moc odpouštět hříchy. Odpustil Máří Magdaléně, Petrovi, lotru na kříži. Než vstoupil na nebesa, odevzdal moc odpouštět hříchy apoštolům. Od apoštolů přešla ta moc na biskupy a na kněze. Ti odpouštějí hříchy místo Krista Pána ve **svátosti smíření**. Svátosti smíření také říkáme **svatá zpověď**.

Půjdu ke svaté zpovědi. Milosrdný Bůh mně odpustí hříchy. Budu mít tedy duši čistou, jako obraz, když se z něho smyje prach. Bůh mi promine tresty za hříchy, abych nemusel trpět v očištcí a snad i v pekle. Bůh mě posvětit, takže budu mít právo dostat se jednou do nebe.

Těším se na svou první svatou zpověď ☺ .

Svátost smíření

Místo „svatá zpověď“ říkáme „svátost smíření“, protože v ní se smíříme s Pánem Bohem a s lidmi, kterým jsme ublížili.

Svátost smíření má pět částí.

JAK SE VYKONÁVÁ SVATÁ ZPOVĚĎ?

Svátost smíření je úkon velice důležitý. Je proto potřeba se na něj dobře připravit. Nejlépe doma o samotě anebo v kostele. Nejprve se pomodlím k Duchu svatému, aby mě osvítil a posilnil.

Potom si budu vzpomínat, kterých hříchů jsem se dopustil (*zpytování svědomí*). Hříchy si dobře zapamatuji, a nebo si je na kousek papíru napíšu.

Pokleknu před křížem, odprosím srdečně Pána Boha a umíním si, že se polepším (*lítost a opravdové předsevzetí*).

Pak půjdu do kostela ke svaté zpovědi. Než na mne dojde řada, budu se potichu modlit. Potom přikleknu do zpovědnice a vyznám své hříchy (*zpověď*). Poté vyslechnu pozorně, co mi poví zpovědník. Dobře si zapamatuji, co mi uloží za pokání. Při rozhřešení se požehnám křížem.

Po zpovědi vyplním uložené pokání (*dostiučinění*). Uložené modlitby se nejlépe vykonají před svatostánkem. Je dobré přidat nějaké pokání dobrovolné.

Poděkuji Pánu Bohu za svatou zpověď.

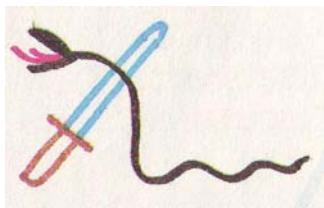
Svátost smíření má pět částí:

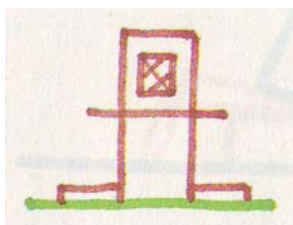
1. zpytování svědomí

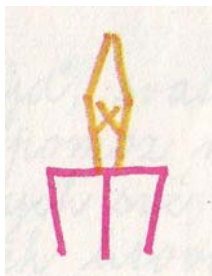
2. lítost

3. opravdové
předsevzetí

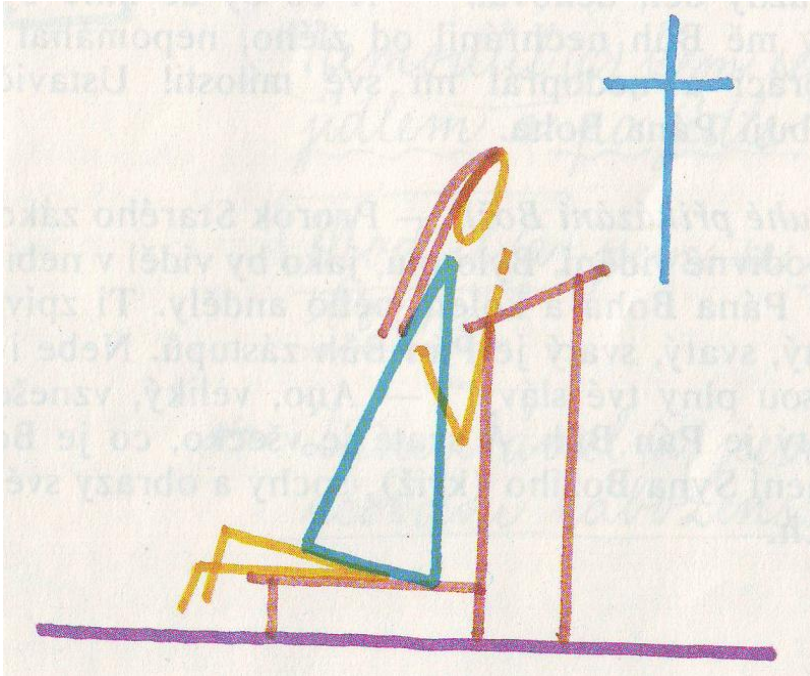

4. zpověď

5. pokání
(dostiučinění)

Půjdu ke svaté zpovědi.
Nejdříve se pomodlím:

Přijď, svatý Duchu,
a pomoz mi,
abych své hříchy poznal (a),
jich litoval (a)
a upřímně se z nich vyzpovídal (a).

Jednotlivé části svaté zpovědi

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

První přikázání Boží:

Dobrotivý Otec nebeský mě stvořil a stále o mne pečuje. Dal mi anděla strážného, aby mě opatroval. Dal mi rodiče, aby mě vedli do nebe. Dává mi teplo a světlo, pokrm, zdraví a život hodinu za hodinou. Jistotně se patří, abych mu každý den děkoval. – A co by ze mne bylo, kdyby mě Bůh nechránil od zlého, nepomáhal mi při práci a nedopřál mi své milosti! Ustavičně potřebuji Pána Boha.

Druhé přikázání Boží:

Prorok Starého zákona měl podivné vidění. Bylo mu, jako by viděl v nebi na trůně Pána Boha a kolem něho svaté anděly. Ti zpívali: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh zástupů. Nebe i země jsou plny tvé slávy!“ – Ano, veliký, vznešený a svatý je Pán Bůh. A svaté je všechno, co je Boží: znamení Syna Božího (kříž), sochy a obrazy světců Božích.

Zpytování svědomí

- Nemodlil(a) jsem se ráno a večer?
- Nemodlil(a) jsem se před jídlem a po jídle?
- Modlil(a) jsem se nepobožně?
- Zanedbával(a) jsem vyučování náboženství?

- Bral(a) jsem jméno Boží nadarmo?
- Vykřikoval(a) jsem svatá slova?
- Vyslovoval(a) jsem sprostá slova?

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Třetí přikázání Boží:

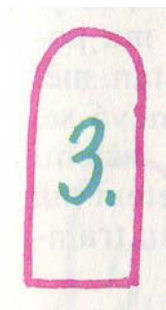
Svaté dny Boží. — Den co den se stará člověk, aby měl z čeho být živ. Jeden den v týdnu však chce Pán Bůh, abychom si od všední práce odpočinuli, Jemu se společně klaněli a sebe co nejvíce posvětili. K tomu ustanovil sváteční den a volá nás toho dne do kostela na mši svatou. Dobrovolně chodívají věřící do kostela i ve všední dny, zvláště v pátek. Je to památný den Umučení Páně.

Čtvrté přikázání Boží:

Čím jsou pro mne moji rodiče. — Rodiče jsou osoby pro mne posvátné. Těžko bych spočítal, co dobrého mi rodiče už prokázali a co mi prokazují dosud. Starají se, abych měl kde bydlet, co jíst a v čem chodit. Pečují, abych se naučil, co potřebuji pro život. Nikdo na světě po Pánu Bohu mě nemá tak rád jako oni. Jistě rodiče zasluhují, abychom je nezarmucovali a nehněvali, nýbrž jim při práci pomáhali, za ně se modlili a v nemoci je ošetřovali.

Nemám právo dělat co chci. Rodiče mají právo mi poroučet. Oni to myslí se mnou dobře, vědí víc než já a jsou za mne odpovědni Pánu Bohu. Kdo se rodičům protiví, Pánu Bohu se protiví. Proto se jim nesmí odmlouvat ani vzdorovat.

Takto poslouchal Pán Ježíš svou matku Marii a svého pěstouna sv. Josefa.

- Vynechal(a) jsem v neděli mši svatou vlastní vinou? (Řekni kolikrát)
- Přišel(-šla) jsem na mši svatou pozdě vlastní vinou?
- Choval(a) jsem se v kostele nepobožně?

- Neposlouchal(a) jsem rodiče?
- Odmlouval(a) jsem rodičům?
- Nemodlil(a) jsem se za rodiče?
- Byl(a) jsem vzdorovitý(á)?
- Neměl(a) jsem rád(a) své sourozence?

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Páté přikázání Boží:

Dobré srdce potřebné pro nebe. — Pocestného přepadli na pustině loupežníci. Poranili ho, div že ho nezabili. Tak ho našel Samaritán. Nic nedbal, že je to jeho nepřítel. Neublížil raněnému, nýbrž mu pomohl a pečoval o něho. Milosrdný Samaritán měl dobré srdce.

Dobré srdce odpouští, nehněvá se, nenadává, neublíží na těle, nesvádí ke hříchu a pomáhá každému, jak jen může. I se zvířátky má soucit. Myslí si: Cítí bolest jako ty, nedělej mu trampoty!

Šesté a deváté přikázání Boží:

Jak se chová stydlivý. — Když ráno vstane, slušně se obleče. Hlava, krk, ruce a v teplém počasí i nohy mohou zůstat nezahaleny. Z ostatního těla mají být některé části stále zakryty. Stydlivý se tam bez potřeby neodkrývá ani nedívá – ani na sobě, ani na druhých lidech. Bez potřeby se tam nedotýká, ani se nenechá nepočestně dotýkat. Byl by to hřích. Hříchem však není, co kdo činí z nutné potřeby.

Svatý Stanislav, mladý polský šlechtic, se začervenál pokaždé, když slyšel někoho nepočestně mluvit. Z takové společnosti se snažil ihned odejít.

Bůh mě vidí na každém místě, i potmě a o samotě. Jak bych se mohl chovat nepočestně, když se Bůh na mě dívá! Děti stydlivé a mravopočestné má Pán Bůh obzvláště rád: takovým patří v přední řadě nebeské království. – Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

- Bil(a) jsem někoho?
- Trápil(a) jsem zvířátka?
- Sváděl(a) jsem někoho ke hříchu? (Řekni k jakému)

- Díval(a) jsem se bez potřeby na věci nepočetné?
- Dotýkal(a) jsem se jich bez potřeby?
- Kreslil(a) jsem nepočetné obrázky?
- Četl(a) jsem nepočetné knihy a časopisy?
- Díval(a) jsem se na nepočetné obrázky nebo filmy?
- Navštívil(a) jsem na internetu nepočetné stránky?

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Sedmé přikázání Boží:

S poctivostí nejdál dojdeš. — Malé Aničce umřeli rodiče. Chudobnou sirotu si vzala do domu sousedka, zámožná paní. Anička chodila do školy a ve volné chvíli pásla husy. Dávala dobře pozor, aby nedělaly škodu. Doma si bez vědomí své paní nevzala nic, co jí nepatřilo. Našla-li při úklidu peníz, odevzdala jej. Byla poctivá. Paní si poctivé děvče vzala za vlastní a odkázala jí všecken majetek. Poctivému lidé přejí a Bůh žehná.

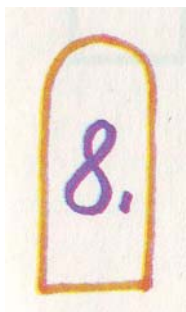
Osmé přikázání Boží:

Pravdomluvný je dítě Boží. — Jiřík dostal darem pěknou sekeru. Šel s ní do zahrady a sekal, kde se co dalo. I na vzácné třešni osekal kůru tak, že třešeň musela uschnout. Otec měl ten strom velice rád. Přišel do zahrady a vidí, že strom je zkažen. „Nevíš, kdo to udělal?“ táže se rozčilen Jiřího. Chlapec se ulekl, ale hned se vzpamatoval a řekl upřímně: „Tatínku, lhát nebudu. Já jsem to udělal.“ Otec se zarazil a chvíli nepromluvil slova. Potom vzal synka do náručí a řekl: „Že jsi upřímně pověděl pravdu, je mně milejší, než tisíc vzácných stromů.“ Tak rostl Jiří. Byl vždy pravdomluvný.

Pravdomluvný nezapírá, nelže, nesvádí křivě na druhé: mluví vždy pravdu.

- Vzal(a) jsem si doma něco bez dovolení? (Jídlo nebo peníze?)
- Ukradl(a) jsem někomu něco? (Řekni co)
- Nechal(a) jsem si něco vypůjčeného nebo nalezeného?

- Lhal(a) jsem?
- Sváděl(a) jsem na jiné, co nebyla pravda?
- Nadával(a) jsem druhým?
- Posmíval(a) jsem se někomu?

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Hlavní hříchy

Ve třídě měli chlapce, kterého nikdo neměl rád, protože byl ke všem dětem zlý. Když někdo při zkoušení dobře uměl nebo měl něco nového na sobě, on mu záviděl, nepřál mu to a choval se k němu nepřátelsky.

Nad druhé děti se povyšoval a pohrdal těmi, kteří byli slabí a nemocní. Nikomu nic nedal, jen se před druhými vychloubal, co všechno má.

Doma si vybíral v jídle a když ho maminka napomínala, byl hned drzý, uražený a nazlobený. Nechtěl pak s rodiči ani mluvit.

Ve škole nedával pozor a doma rodičům v ničem nepomáhal.

Řekněte sami, děti: Kdopak by měl takové dítě rád, vidíte?

- Záviděl(a) jsem?

- Byl(a) jsem pyšný(á),
lakomý(á),
vybíravý(á) v jídle,
zlobivý(á) a urážlivý(á),
lenivý(á) doma a ve škole?

SMILUJ SE NADE MNOU, BOŽE

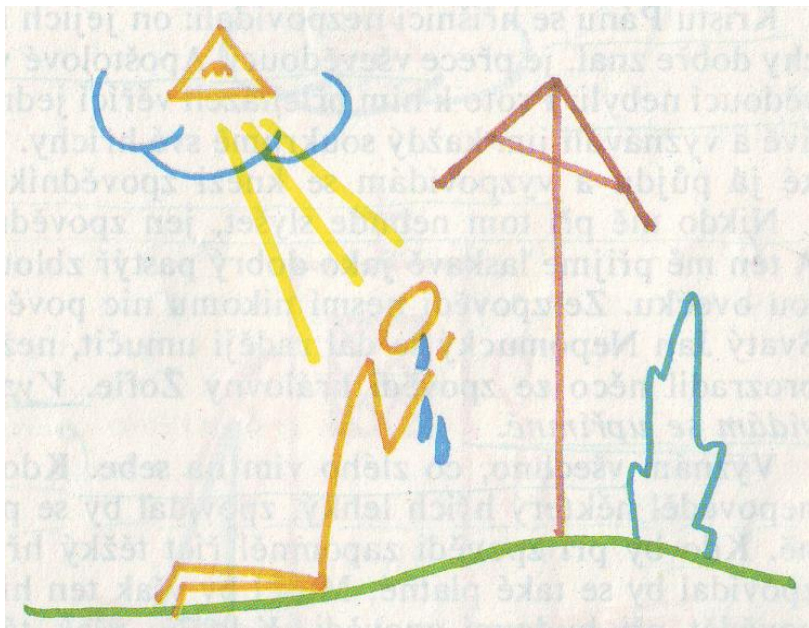
Ke Kristu Pánu přišla žena hříšnice. Klečela u jeho nohou a plakala, protože věděla z Ježíšova kázání, jak Pán Bůh je spravedlivý a všechno zlé trestá. Vzpomněla si na své hříchy a v srdci se jí ozvalo: Svatý Bože, hříšné trestáš činy, trestů tvých se hrozím za své viny. Hříchů je mi z hloubi srdce líto, polepším se, svatě slibuji to. – Kristus Pán pohleděl na ni milostivě a řekl jí: „Odpouštějí se ti hříchy. Jdi v pokoji!“

Na Velký pátek klečela Máří Magdaléna pod křížem. Hleděla, jak umírá Syn Boží a plakala. Z Ježíšova kázání věděla, jak Pán Bůh je dobrotivý a co dobrého jí prokázal. V srdci se jí ozvalo: Dobré všechno dostávám z tvé ruky, podstoupil jsi za mne kříže muky. Nebe otevřels mi smrtí svou, a já zlobou splácím lásku tvou. Hříchů je mi z hloubi srdce líto, polepším se, svatě slibuji to. – Kristus Pán pohleděl na ni z kříže milostivě, jako by mluvil: „Odpouštějí se ti hříchy. Jdi v pokoji!“

Také já mám na sobě hříchy. Smiluj se nade mnou, Bože! **Hříchů je mi z hloubi srdce líto, polepším se, svatě slibuji to.**

Kterého hříchu jsem se dopouštěl nejčastěji? Který hřích by mě při smrti nejvíce tížil? – Těch hříchů se budu zvlášť chránit. Těm, kdo mi ublížili, odpouštím. Cizí majetek vrátím. Budu svědomitě plnit své povinnosti.

Lítost a opravdové předsevzetí

Svatý Bože, hříšné trestáš činy,
trestů tvých se hrozím za své viny.
Dobré všechno dostávám z tvé ruky,
podstoupil jsi za mne kříže muky.
Nebe otevřels mi smrtí svou
a já zlobou splácím lásku tvou.
Hříchů je mi z hloubi srdce líto,
polepším se, svatě slibuji to.

VYZPOVÍDÁM SE UPŘÍMNĚ A ÚPLNĚ

Kristu Pánu se hříšníci nemuseli zpovídat – on jejich hříchy dobře znal, je přece vševědoucí. Apoštolé ovšem vševědoucí nebyli, proto k nim přicházeli věřící jednotlivě a každý jim soukromě vyznával své hříchy.

Také já půjdu a vyzpovídám se knězi-zpovědníkovi. Nikdo mě při tom nebude slyšet, jen zpovědník. A ten mě přijme laskavě jako dobrý pastýř zbloudilou ovečku. Ze svaté zpovědi kněz nesmí nikdy nikomu nic povědět. *Vyzpovídám se upřímně.*

Vyznám všechno, co zlého na sebe vím. Kdo by nepověděl některý hřích lehký, zpovídal by se platně. Kdo by při zpovědi zapomněl říct těžký hřích, zpovídal by se sice také platně, musel byl však tento hřích povědět při budoucí zpovědi. Kdo by ovšem těžký hřích zamlčel schválně, úmyslně, ten by se zpovídal neplatně a žádný hřích by mu odpuštěn nebyl! Měl by za to ještě nový hřích, kterému říkáme svatokrádež. *Vyzpovídám se úplně.*

Když půjdu ke své první svaté zpovědi, řeknu to, co je napsáno pod obrázkem.

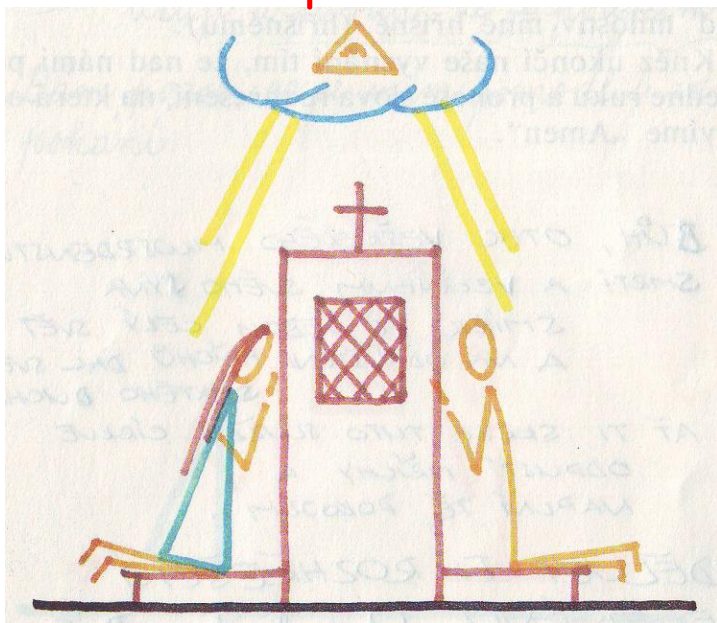
Když půjdu v budoucnu k dalším svatým zpovědím, budu před zpovědí říkat toto:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Já, bídny hříšník, zpovídám a vyznávám se Bohu všemohoucímu i Vám, otče duchovní, který jste na místě Božím, že jsem se od poslední svaté zpovědi, kterou jsem vykonal před (*urči přibližně čas*), těchto hříchů dopustil:

Potom řeknu všechny své hříchy.

Zpověď

Před svou první svatou zpovědí řeknu:
„Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Chodím do ... třídy a dnes jdu poprvé ke svaté zpovědi. Já, bídný hříšník, zpovídám a vyznávám se Bohu všemohoucímu i Vám, otče duchovní, který jste na místě Božím, že jsem se těchto hříchů dopustil:“

Potom řeknu všechny své hříchy.

Když ukončím vyznání hříchů, řeknu toto:

Toto jsou mé hříchy. Těchto i všech jiných hříchů srdečně lituji a polepšení slibuji. Prosím o spásitelné pokání a kněžské rozhřešení.

Potom vyslechnu pozorně, co mi kněz řekne, a zapamatuji si, co mi uložil za pokání. Kněz mne ještě může vyzvat, abych znovu projevil lítost. Můžu třeba říci: „Bože buď milostiv mně hříšnému.“

Kněz ukončí naše vyznání tím, že nad námi pozvedne ruku a pronese slova rozhřešení. Kněz říká toto:

Bůh, Otec veškerého milosrdenství, smrti a vzkříšením svého Syna smířil se sebou celý svět a na odpuštění hříchů dal svého svatého Ducha.

Ať ti skrze tuto službu církve odpustí hříchy a naplní tě pokojem.

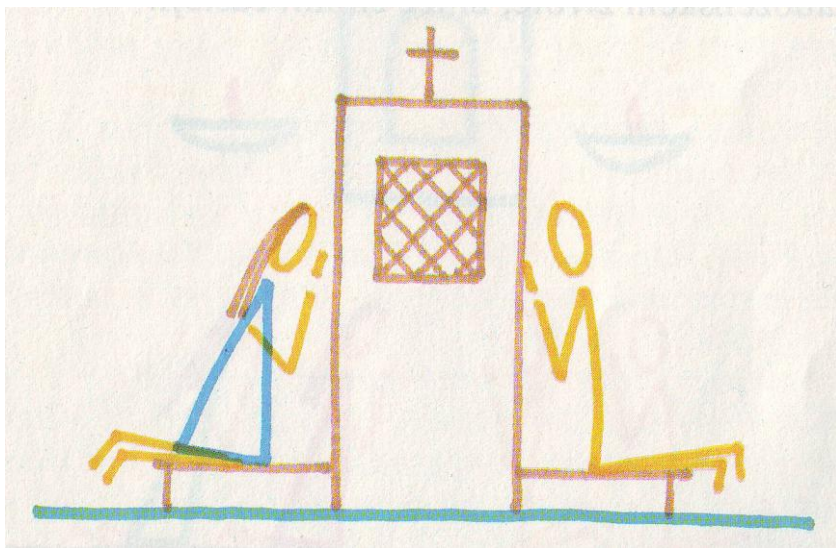
Udělují ti rozhřešení ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

A po těchto slovech odpovím: **Amen.**

Po svaté zpovědi řeknu:

„Toto jsou mé hříchy. Těchto i všech jiných hříchů srdečně lituji a polepšení slibuji. Prosím o spasitelné pokání a kněžské rozhřešení.“

Dám pozor, co se mám pomodlit za pokání.

Kněz potom řekne: „Udělují ti rozhřešení ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“

Já odpovím: Amen.

POKÁNÍ (DOSTIUČINĚNÍ)

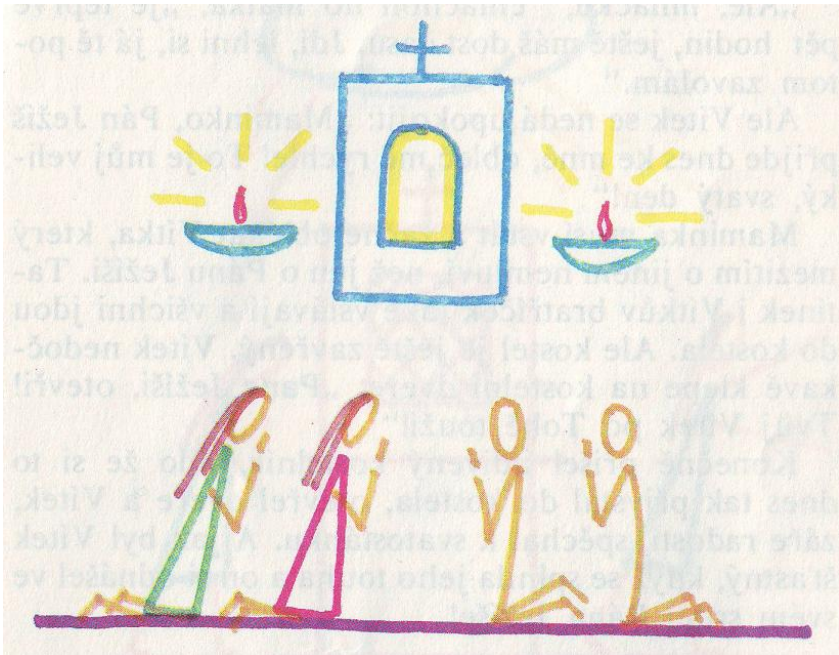
Když odejdu od svaté zpovědi, pokleknu před svatostánkem a pomodlím se modlitby, které mi kněz uložil jako pokání. Uložené pokání se mohu také pomodlit až doma, ale mnohem lepší je pomodlit se ihned po vykonané zpovědi, a v přítomnosti Pána Ježíše, který na mne čeká ve svatostánku.

Uložené pokání nám má připomenout, že jsme povinni odpuštěné hříchy ještě odčiňovat dobrými skutky a horlivější modlitbou. Proto je velice dobré, když si nějaké pokání ještě přidáme dobrovolně. Nemusí to být zrovna modlitba, ale třeba nějaký dobrý skutek.

Ke svaté zpovědi má právo přistoupit každý pokřtěný člověk, i malé dítě. **Abychom mohli co nejlépe přijmout Pána Ježíše do svého srdce při prvním svatém přijímání, proto si očistíme svou duši od všech hříchů při první svaté zpovědi.**

Je velice dobré, když si zvykneme chodit ke svaté zpovědi pravidelně, například každý měsíc. Církev nám jako povinnost ukládá vyzpovídat se řádně zřízenému knězi aspoň jednou za rok, a to v době před velikonoce. Je však mnohem lepší chodit ke zpovědi častěji, než jen jednou za rok. Přece se také nekoupete jednou za rok, vidíte? A svatá zpověď je takovou „koupelí“ pro naši duši, která je „umazaná“ od hříchů. ☺

Pokání (dostiučinění)

Když odejdu od svaté zpovědi, pokleknou před svatostánkem a pomodlím se uložené pokání.

MALÝ PŘÍBĚH NA ZÁVĚR ...

Vítkovi nadešel slavný den prvního svatého přijímání. Nemohl se ani dočkat rána. Bylo teprve sedm hodin a již vylezl z postele, běžel k mamince a začal ji budit: „Mamin-ko, maminko, dnes je můj velký den. Obleč mě rychle!“

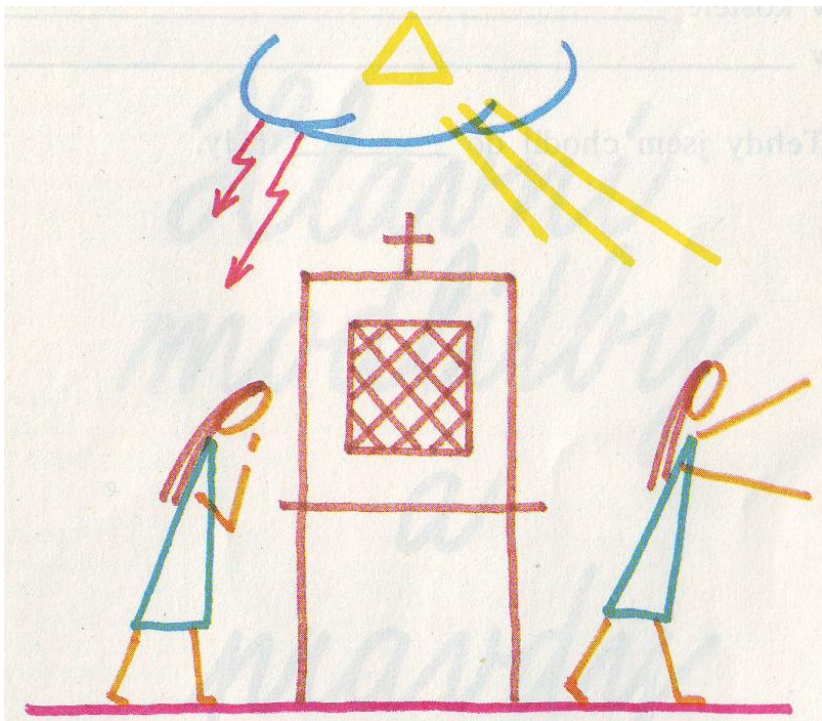
„Ale Vítku,“ uklidňuje ho maminka, „je teprve sedm hodin, ještě máš dost času. Jdi, lehni si, já tě potom zavolám.“

Vítek se však nedá upokojit: „Maminko, Pán Ježíš přijde dnes ke mně, obleč mě, prosím! To je můj veliký, svatý den!“

A tak maminka vstala a začala oblékat Vítka, který mezitím o ničem jiném nemluví, než o Pánu Ježíši. Tatínek i Vítkův starší bratr také vstávají a všichni pak jdou do kostela. Ale kostel byl ještě zavřený. Vítek nedočkavě klepe na kostelní dveře: „Pane Ježíši, otevři! Tvůj Vítek po Tobě touží!“

Konečně přišel udivený kostelník, kdo že si to dnes tak přivstal do kostela. Otevřel dveře a Vítek zářil radostí. Hned pospíchal ke svatostánku. A jak byl Vítek šťastný, když se splnila jeho touha, a on si odnášel po prvním svatém přijímání ve svém srdci Pána Ježíše!

Po svaté zpovědi

Po svaté zpovědi budu mít čisté srdce
a přijde ke mně Pán Ježíš při svatém
přijímání.

Pane Ježíši,
těším se na tebe !

NEZAPOMEŇ SI VYPLNIT:

Já

jsem byl poprvé u svaté zpovědi

dne

v kostele

v

Tehdy jsem chodil do třídy.

Hlavní modlitby a pravdy

Při znamení kříže

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. – Amen.

Chvála Nejsvětější Trojice

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, – jako byla na počátku i nyní i vždycky, – a na věky věků. – Amen.

Modlitba Páně

Otče náš, jenž jsi na nebesích, – posvěť se jméno tvé. – Přijď království tvé. – Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi. – Chléb náš vezdejší dej nám dnes. – A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. – A neuveď nás v pokušení, – ale zbav nás od zlého. – Amen.

(v ekumenickém duchu možno připojit):

Neboť tvé je království i moc i sláva navěky. – Amen.

Pozdravení andělské

Zdrávas, Maria, milosti plná, – Pán s tebou: požehnaná ty mezi ženami – a požehnaný plod života tvého, Ježíš. – Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné – nyní i v hodinu smrti naší. – Amen.

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, – i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, – jenž se počal z Ducha svatého, – narodil se z Marie vždy Panny, – trpěl pod Ponciem Pilátem, – byl ukřižován, umřel i pohřben jest. – Sestoupil do pekel, – třetího dne vstal z mrtvých, – vstoupil na nebesa, – sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, – odtud přijde soudit živé i mrtvé. – Věřím v Ducha svatého, – svatou církev obecnou, – společenství svatých, – odpuštění hříchů, – vzkříšení těla – a život věčný. – Amen.

Šest základních pravd

1. Jest jeden Bůh.
2. Bůh je nejvyšš spravedlivý.
3. Jsou tři božské osoby: Otec, Syn a Duch svatý.
4. Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a navěky spasil.
5. Duše lidská je nesmrtelná.
6. Milosti Boží je k spasení nevyhnutelně potřeba.

Desatero Božích přikázání

1. V jednoho Boha věřití budeš.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Aniž požádáš statku jeho.

Patero přikázání církevních

1. Svěť zasvěcené svátky.
2. Buď v neděle a zasvěcené svátky zbožně na celé mši svaté.
3. Zachovávej ustanovené posty.
4. Zpovídej se řádně zřízenému knězi aspoň jednou za rok.
5. Přijmi svátost oltářní také aspoň jednou za rok.

Vzývání Ducha svatého

Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň lásky.

K. Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno

L. a obnovíš tvář země.

K. Modleme se: Bože, ty jsi srdce svých věřících Duchem svatým osvětlil a poučil; dej, ať v tvém Duchu správně smýšlíme a vždy se radujeme z jeho útěchy. Skrze Krista, našeho Pána.

L. Amen.

Anděl Páně

Anděl Páně zvěstoval Panně Marii – a ona počala z Ducha svatého. – Zdrávas Maria...

Maria řekla: „Jsem služebnice Páně, – ať se mi stane podle tvého slova.“ – Zdrávas Maria...

A Slovo se stalo tělem, – a přebývalo mezi námi. – Zdrávas Maria...

Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,
aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se: Pane, poznali jsme andělské poselství o vtělení Krista, tvého Syna; vlej nám, prosíme, do duše svou milost, ať nás jeho umučení i kříž přivede k slávě vzkříšení. Skrze Krista, našeho Pána. – Amen.

Raduj se, Královno nebeská (modlíme se v době velikonoční místo modlitby Anděl Páně)

Raduj se, Královno nebeská, aleluja,
protože splnil Pán slova svá, aleluja:
Z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja,
u něho za nás oroduj, aleluja.

Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja,
neboť pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja.

Modleme se: Bože, vzkříšením svého Syna, našeho Pána, Ježíše Krista, jsi naplnil svět radostí; na přímluvu jeho Rodičky, Panny Marie, dej, ať dosáhneme radostí života věčného. Skrze Krista, našeho Pána. – Amen.

Zdrávas Královno

Zdrávas, Královno, Matko milosrdenství, – živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! – K tobě voláme, vyhnaní synové Evy, – k tobě vzdycháme, lkajíce a plačíce v tomto slzavém údolí. – I protož, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči – a Ježíše, který jest požehnaný plod života tvého, – nám po tomto putování ukaž. – Ó milostivá, – ó přívětivá, – ó přesladká Panno Maria!

Pod ochranu tvou

Pod ochranu tvou se utíkáme, – svatá Boží Rodičko. – Neodmítej naše prosby v našich potřebách, – ale ode všeho nebezpečí vysvobď nás vždycky, – Panno slavná a požehnaná! – Paní naše, – Prostřednice naše, – Orodovnice naše, – u Syna svého nám smilování vypros, – Synu svému nás doporuč, – k Synu svému nás doprovod.

Svatý Michaeli

Svatý Michaeli, archanděle, – opatruj nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým, – budiž nám ochranou. – Přikaziž jemu Bůh, pokorně prosíme, – a ty, kníže vojska nebeského, – uvrhni Satana a jiné duchy zlé, – kteří ke zkáze duší světem obcházejí, – božskou mocí do propasti pekelné. – Amen.

Anděle Boží

Anděle Boží, strážce můj, – rač vždycky být ochránce můj, – mě vždycky ved' a napravuj, – ke všemu dobrému mě vzbuzuj. – Ctnostem svatým mě vyučuj, – ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. – Tělo, svět, ďábla přemáhám, – na tvá vnuknutí pozor dávám. – A v tom svatém obcování, – ať setrvám do skonání, – po smrti pak v nebi věčně – chválím Boha ustavičně. – Amen.

Ranní modlitba

Ó Bože, celou tuto noc – zas chránila mě tvoje moc. – Buď za to ctěn a veleben – a prosím tě: i tento den, – ty dobrý, svatý Otče můj, – mě hříchu, smrti ochraňuj! – Myšlenky, slova, skutky své – chci obětovat ke cti tvé. – Maria, Máti přemilá, – přimluv se za mě u Syna, – jehož necht' chválí každý hlas, – jak nyní, tak po všechen čas. – Amen.

Večerní modlitba

Dřív, nežli k spánku ulehnu, – k Bohu své srdce pozvednu. – Buď věčně chválen, veleben – za vše, co dals mi tento den. – A jestli v čem jsem pochybil – prosím tě, bys mi odpustil. – Pak spokojeně mohu spát, – můj anděl bude při mně stát. – Maria, Boží Rodičko, – ó chraň mě, chraň mě, Matičko! – A ty, můj Kriste Ježíši, – můj Bože, dobro nejvyšší, – v tvé rány sebe ukrývám, – pak šťastně, klidně usínám. – Amen.

